Γάνος. Αυδήμιον

Γάνος. Ἡμίσειαν περίπου ὥραν βορειότερον τῆς Χώρας μεῖται ἡ μωμόπολις Γάνος, ἀρχαῖον πόλισμα, περὶ οὗ ὡς φρουρίου ὀχυροῦ μνείαν ποιεῖται ὁ Αἰσχίνης καὶ ὁ Ξενοφῶν (Κύρου Ἀνάβ. βιβλ. Ζ'). Κάτοικοι 4 χιλιάδας ἀπίαι 600. — Σώζονται λείψανα ἀρχαιότητος, τεῖχη φρουρίου, χάρναξ ἐκ γρανίτου λίθου, ἐν ᾗ αἱ γανίτιδες ἔπλυνον τὰ ἐνδύματα ὑπὸ τὰ ἄρθρα καὶ διαυγῆ ὕδατα τῶν κρηνῶν. — Γάνος σημαίνει λάμψιν, στιλπνότητα, ἐξ οὗ καὶ γανόω (γανόνω) Παραδοσίς τις ἀναφέρει ὅτι ἔλληνες ἄποικα, ἴσως ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Βύζαντα τὸν ἱδρυτὴν τοῦ Βυζαντίου, παραπλέοντες καὶ ἰδόντες λάμψιν τινὰ ἐπὶ τοῦ ὄρους, ἔνθα ἦν τοποθετημένος φανὸς τοῖς ναυτιλλομένοις ὠκοδόμησαν ἐνταῦθα τὴν πόλιν ἣν Γάνον ὠνόμασαν (εὕρηται καὶ γένους οὐδετέρου, τὸ Γάνος). Ἡ μωμόπολις αὕτη δίναται νὰ διεκρεθῇ εἰς δύο συνοικίας εἰς τὴν Ἀκρόπολιν (ἔνθα ἐκτίσθη κατ' ἀρχὰς) ὅπου τὰ ἐκπαιδευτήρια, ὁ ναὸς τῆς μητροπόλεως ὁ τιμώμενος ἐπ' ὀνόματι τῶν Ταξιαρχῶν, ὁ καὶ ἀρχαιότερος, ὁ τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, καὶ τὸ μητροπολιτικὸν ἄκημα καὶ εἰς τὴν κάτω συνοικίαν (παραλίαν) ἔνθα ὁ ναὸς τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγητρίας. Διατηρεῖ τρεῖς ἱερεῖς. — Κειμήλια ἀρχαῖα τῶν τῆς χριστιανικῆς ἐποχῆς ὁ πανδαμάτωρ χρόνος διέσωσεν ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐπὶ μεμβράνης καλῆς γραφῆς. Παρεκκλήσι ἐντὸς τῆς πόλεως ὑπάρχουσι τρία τὸ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου καὶ τῆς Παναγίας. Ἁγιάσμα-

Ἐκ. Ἀγιάδα 1907 σ. 454.

Τάνος. Ανδήμιον

Ιαι ὅλαγρα. Σχολεῖα μιξογραδύνων ἀρρεναγωγείων ἐξ ὁλόκληρα μιᾶι μαθητῶν 240 μ' παρθεναγωγείων μιᾶι 200 περιπου ανδέλουσιν. Ἐν Τάνῳ ὑπῆρχον πρὸ ὀλίγου συνεβιβαζόμενοι ὧν ἡ ἐν ἢ ἐμόναστη ὁ ἐξ Ἀδριανουπόλεως καλόγηρος Κυρ Ἀθανάσιος μ' γυναικίον. Σήμερον παρ' παλαιοῦ ἔλειπε διατρέ ἢ παρουσία μ' ὑπῆρχον δύο μονάι ἡ ἐπ Κοινήσεως τῆς Θεολόγου ἐν δέκα ἑρωσῆ μ' παλαιῷ μ' σφενδόνη μιᾶι χαμηρᾶ καὶ μ' δωματίων μ' ἡ ἐπ Γενεθλίων Χριστοῦ ὀνομαζομένη ἢτις ἐμονάσαν ἀρτι ἐξέλιπον. Οἱ χαῦδοι φοιτῶσιν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἔχουσι δ' ἐν Κυρ Ἀθανασίῳ ἔνδια ἐμφορεύοντα. Ἀδιαφόρως δὲ τῆς αἱ πρόσοδοι διαιδίσθησαν ὑπέρ τῶν ἐπαναστατῶν. Ἐσχάτως ὁ ἡγούμενος κ. Ι. Παντούμης ἔλυσον τῆς ἐνοικίου τοῦ τῆς χαμηλοῦς παθητῆς ἀρχαῖος μ' χρηματοφόρης ἀνόμασεν ἐν ἐγράφῃ διὰ διαθήκης διέθετο τῇ κοινότητι ταύτῃ τὴν βιβλιοθήκην αὐτοῦ μ' γρόσια 500 πρὸς ἀναπαύσιον τοῦ ἀρρεναγωγείου ἐφορίζων καλαθηνοκόπινον πρὸ τὸ μεγαλοφωνεῖν μ' στρώσθαι παρὰ παγκλίτου.

Ἀνδήμιον — Κωμόφορος ἀμιγαία ἐν 400 οἰκιῶν συναλγεῖν διαμερῆ σχολὴν ἐμπιπῶν μεθ' μαθητῶν 150 μ' ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους παρθεναγωγείου μεθ' 60 μαθητριῶν. Τὴν κοινότητα ταύτην ἐκ δύο συνοικίων ὑπὸ γνώμης διηρημένων, διαμένει ὁμοφωνία, μ' ἐμμονὴ ἐκ ἐκ ναὶ ἐρεῖ. Μαθοὶ ἔχει δύο οὐκ ἀξίους λόγου τῆς Μελιγοφο

Τάνος. Αὐδήμιον

φώσεως καὶ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. — Κατά τινα παράδοσιν (διότι ἱστορικαὶ μαρτυρίαι περὶ τῶν μερῶν τούτων ἐλάχισται ὑπάρχουσι) τὸ Αὐδήμιον καταστραφὲν ὑπὸ τῶν σταυροφόρων ωνωμίσθη ἐν τῇ σημερινῇ θέσει· δείκνυται δὲ μέχρι σήμερον ἡ ἀρχαία κώμη παρὰ τὴν θάλασσαν Ἅγιος Βασίλειος ὀνομαζομένη, ἔνθα καὶ πλάτανός τις ἦν τοῦ Αὐδήμου, ἐξ ἧς δῆθεν Αὐδήμιον ὠνομάσθη. οἱ κάτοικοι καλλιεργοῦσιν τὴν ἄμπελον καὶ τὴν μέταξαν, ἐν ᾗ ἐσχάτως μετ' ἐπιμελείας περισσῆς ἐπεδόθησαν. Παρὰ τὴν θάλασσαν ἐν τόπῳ καταφύτῳ καὶ συνδένδρῳ εἰς θέσιν καλλίστην παρὰ τὰ ἄφθονα καὶ ψυχρότατα νάματα ἡμίσειαν ὥραν ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως, κεῖται ἡ μονὴ τοῦ ἁγίου Γεωργίου, μετὰ ναοῦ καὶ δωματίων καὶ ἡγουμένου, ἔνθα συνήθως παραθερίζουσιν εἰς τῶν περιοίκων οἰκογένειαι καὶ εἰς Ραιδεστοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ